

క్రొకో నాగు

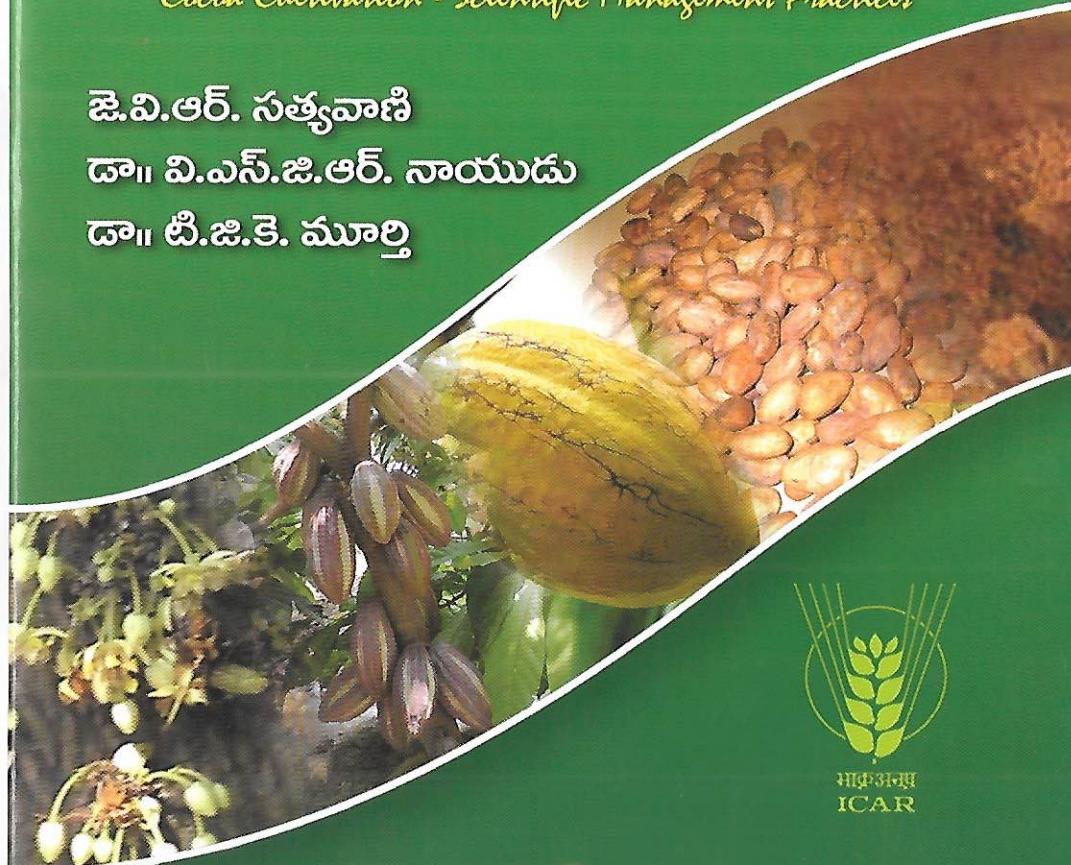
రాష్ట్రియల్ రూజమాన్స్ పద్ధతులు

Cocoa Cultivation - Scientific Management Practices

డి.వి.ఆర్. సత్యవాణి

డా॥ వి.ఎస్.జి.ఆర్. నాయుడు

డా॥ టి.జి.కె. ముఖర్జీ

కృషి విజ్ఞాన కేంద్రము

కేంద్ర పొదాకు పరిశోధనా సంస్థ
(బూర్జీయ ష్టైల్ సెట్టింగ్ పరిశోధనా పుండ్ర)

కలపచర్ల - 533 297, రాజీవ్ గాంధీ నగరం,
తూర్పు దిండంబల్ జిల్లా, అంద్రప్రదేశ్

కోకో సాగులో నెలవారీ

ఆచరించవలసిన యాజమాన్య వద్దతులు

కోకరీ సాగ్రమ్

జ.వ.ఆర్. సత్యవాణి

సజ్జెవ్ మాటల్ స్పెషలిస్ట్, హర్షికల్చర్, కె.వి.కె.

డా॥ వి.ఎన్.జి.ఆర్. నాయుడు

ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಟರ್, ಡಿ.ವಿ.ಕೆ.

డా॥ టీ.జి.కె. ముఖ్యార్

కృష్ణ విజాన కేంద్రము

కేంద్ర పొగాకు పరిశోధనా సంస్థ
(భారతీయ వ్యవసాయ పరిశోధనా మండలి)
కలవచర్చ - 533 297, రాజానగరం మండలం

Cocoa Cultivation

Scientific Management Practices

November, 2012

Bulletin - 31

Published by

Dr. T.G.K. Murthy
Director
Central Tobacco Research Institute
Rajahmundry - 533 105
Phone : 0883-2449871-4
Fax : 0883-2448341
e-mail : ctri@sify.com

Authors

J.V.R. Satyavani
Dr. V.S.G.R. Naidu
Dr. T.G.K. Murthy

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form by print, microfilm of any other means without written permission of the Director, CTRI.

Printed at
Swapna Art Home, Vijayawada - 2 Ph : 9246464115

తాతి హెలుకు

అంతర పంటగా బహుళ ప్రాచుర్యం పొందిన ‘కోకో’, దక్కిఱ అమెరికాలోని ‘లమెజాన్’ ప్రాంతానికి చెందింది. ఈ పంట మన దేశంలో 1970వ దశకం తరువాత సాగులోకి వచ్చింది. వాణిజ్య తేఱ పంటల్లో ముఖ్యమైన పాసీయపు పంటగా గుర్తింపు పొందిన ‘కోకో’, భారతదేశంలో నుమారు 46,318 హెక్టార్ల విస్తరంలో సాగు చేయబడుతూ, సాలీనా 12,954 మెల్లిక్ టన్నుల ఉత్పత్తితో, 380 కేజి/హెక్టారు సగటు ఉత్పాదకత కలిగి ఉన్నది.

కోకో పంట మన రాష్ట్రంలో 62,017 ఎకరాలలో ముఖ్యంగా వశిమ గోదావరి, తూర్పు గోదావరి, కృష్ణ, విశాఖపట్టణం, విజయనగరం, శ్రీకాకుళం, భమ్మం, నెల్లూరు మరియు అనంతపురం జిల్లాలలో కొబ్బరి, పోక (వక్క), అరబి మరియు ఆయలపామ్ మొదలైన ఉద్యాన పంటలలో శాశ్వత అంతర పంటగా సాగు చేయబడుతోంది. ప్రతి కోకో వినియోగము అంతర్జాతీయంగా 3 శాతం పెరుగుతోంది. సాగులో ఒడిదుడుకులు ఉన్నప్పటికీ, మార్కెటింగు సదుపాయం అందుబాటులో వుండడం, కనీస మధ్యతు ధర ఆశాజనకంగా వుండడంతో కొబ్బరి, అరబి మరియు ఆయలపామ్ రైతులు అంతరపంటగా కోకో సాగుపై దృష్టి కేంద్రీకరిస్తున్నారు. తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో సాగు విస్తరణ మరియు ప్రాచుర్యానికి అనేక అనుకూల పరిస్థితులతోపాటు ప్రతికూల పరిస్థితులు కూడా ఎదురొతున్నాయి. బీన్స్ (గింజల) మార్కెట్ ధర పొచ్చుతగ్గులు, ప్రభుత్వ సాగు విస్తరణ పథకాల నిధుల కొరత, కూలీ ఖర్చు పెరుగుదల, ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, అన్నింటినీ మించి ఎలుకలు, ఉడుతలు మరియు కోతుల వలన పంట నష్టం మొదలైనవి రైతులు ఎదుర్కొంటున్న ముఖ్యమైన సమస్యలు.

కేంద్ర పొగాకు పరిశోధనా సంస్థ, రాజమండ్రి వారి ఆధ్వర్యంలో గల కృషి విజ్ఞాన కేంద్రము, కలవచర్ల ఉద్యాన పంటల విభాగం ద్వారా జిల్లాలో కోకో సాగుపై అవగాహన సదుప్యులు నిర్వహింప బడుతున్నాయి. కోకో ఉత్పాదకతను పెంచే యాజమాన్య పథకులు, తోటల సంరక్షణ, కోత అనంతరం పాటించవలిన ప్రోసెసింగు పథకులు, సాగు విస్తరణకు అనుకూల-ప్రతికూల పరిస్థితులు ఈ పుస్తకంలో పొందుపరచడం జరిగింది.

డైరెక్టరేట్ ఆఫ్ కాజన్స్ మరియు కోకో దెవలమెంట్, కొబ్బిన్ వారి సాజన్యంతో ఈ పుస్తకం ముద్రించబడింది. అంతర పంటగా కోకో సాగు చేసే రైతులకు, ఉద్యానవాట సిబ్బండికి, విస్తరణాధికారులకు, శాస్త్రవేత్తలకు ఈ ప్రమరణ ఎంతో ఉపయోగపడుతుందని ఆశిస్తున్నాను. ఈ పుస్తకములోని విషయ సేకరణకు సహకరించిన శాస్త్రవేత్తలకు, సాంకేతిక అధికారులకు నా హృదయపూర్వక అభినందనలు తెలియజేస్తున్నాయి.

శాస్త్రవేత్తలకు నొచిలుపు విభాగి

(టి.ఐ.కి. మర్తి)

డైరెక్టర్
కేంద్ర పొగాకు పరిశోధనా సంస్థ
రాజమండ్రి - 533 105

రాజమండ్రి,
26-11-2012

విషయ సూచిక

విషయము

పేజి

తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో కోకో సాగు విస్తరణకు అనుకూల పరిస్థితులు.....	5
తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో కోకో సాగు విస్తరణకు ప్రతికూల పరిస్థితులు.....	6
రాష్ట్రాల వారీగా కోకో విస్తరణ మరియు ఉత్సాధకత.....	7
కోకో - ఉపయోగాలు.....	7
అంతర్జాతీయంగా కోకో సాగు - వాస్తవాలు.....	8
కోకో మొక్క లక్షణాలు - రకములు.....	9
కోకో - నర్సరి పెంపకము.....	11
రసాయన ఎరువుల యాజమాన్యం.....	12
కోకో - ప్రూనింగ్ పద్ధతులు	13
కోకోలో చీడ పీడలు - సస్యరక్షణ.....	14
తెగుళ్ళు - యాజమాన్యం.....	19
సూక్ష్మ ధాతు లోపాలు.....	21
కాయకోత మరియు దిగుబడి	22
కోకో - కాయకోత అనంతరం యాజమాన్యం.....	22
నాణ్యతా ప్రమాణాలు.....	27
చాకెట్ తయారీలో వివిధ దశలు	32

కోకో

అంతర పంటగా ప్రాముఖ్యం పొందిన ‘కోకో’ (థియోబ్రోము కోకోవా) ‘ప్రైర్యులియేసి’ కుటుంబానికి చెందిన మొక్క అయినప్పటికీ ప్రస్తుతం ‘మాల్ఫేసి’ కుటుంబములోనికి పునర్వ్యర్హికరించబడింది. భారతదేశానికి క్రొత్త పంటగా పరిచయమైన కోకో, వాణిజ్య తోట పంటల్లో ముఖ్యమైన పాశియ పంటగా కాఫీ మరియు తేయాకు కన్నా ముందుగా గుర్తించబడింది. దక్కిణ అమెరికాకు చెందిన అమెజాన్ ప్రాంతం కోకో పుట్టినిల్లు. మన దేశంలో, 1970వ దశకం తరువాత వాణిజ్యపరంగా ఈ పంట సాగులోకి పచ్చింది. మంచి రుచి, సువాసనలతో కూడిన చాకెట్లు తయారీకి పరంగా దొరికిన ఏకైక పంట కోకో. భారతదేశంలో సుమారు 46,318 హెక్టార్ల విస్తరణలో సాగు చేయబడుతూ, సాలుసరి ఉత్పత్తి 12,954 టన్ను లతో, సగటు ఉత్సాధకత 380 కేజి/హెక్టారు కలిగి వున్నది. మన రాష్ట్రంలో 16,969 హెక్టార్ల విస్తరణలో సాగు చేయబడుతూ, దేశంలో ప్రథమ స్థానంలో ఉన్నపుటీకి ఉత్పత్తి పరంగా 2,704 మెట్రిక్ టన్నులతో 3వ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. రాష్ట్రంలోని కోస్తా జిల్లాలలో కొబ్బరి, అరటి, వక్క(పోక) మరియు ఆయల్పామ్ లాంటి ఉద్యాన తోటల్లో శాశ్వత అంతర పంటగా సాగు చేయబడుతు అత్యంత లాభ దాయకమైన పంటగా గుర్తించబడింది. కోకో ముఖ్యంగా ఉభయ గోదావరి జిల్లాల్లో అధిక విస్తరణలో పండించబడుతోంది. కోకో గింజలకు మార్కెటింగు సదుపాయం అందుబాటులో ఉండడం, కనీస మద్దతు ధర ఆశాజనకంగా వుండడంతో కొబ్బరి, అరటి మరియు ఆయల్పామ్ రైతులు కోకో సాగుపై దృష్టిసారిస్తున్నారు.

తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో కోకో సాగు విస్తరణకు అనుకూల పరిస్థితులు

- ◆ జిల్లాలోని కోస్తా ప్రాంతపు సూక్ష్మ వాతావరణం మరియు నేల స్వభావం కోకో సాగుకు అత్యంత అనుకూలంగా ఉండడం.
- ◆ కొబ్బరి, అరటి మరియు ఆయల్ పామ్ తోటలు అధిక విస్తరణలో ఉండటంతో నీడనాశించే పంటగా కోకో విస్తరణకు సానుకూలం.

* కోకో సాగు ప్రధానాలు

- ◆ కొబ్బరి మార్కెట్ ధరల అనిశ్చతం మరియు దింపుడు కూలీల కొరత అధికంగా ఉండడం.
- ◆ కోకో బీన్స్ కనీస మధ్యతు ధరలలో హెచ్చు తగ్గులున్నప్పటికి ధరలు ఆశాజనకంగా ఉండటం
- ◆ కోకో గింజల మార్కెటింగ్కు క్యాష్‌బరీ ఇండియా లిమిటెడ్ మరియు ఇతర కొనుగోలు కంపెనీలు రైతు క్లైట్లకు అందుబాటులో ఉండటం.
- ◆ ప్రభుత్వపరమైన మరియు ఉద్యానవాఖ ప్రోత్సాహకరమైన పథకాలు.
- ◆ అంతరపంటగా ఎకరానికి సుమారు రూ.15000/- నుండి రూ. 35000/- వరకు అదనపు ఆదాయం.

చీడపీడలు తక్కువగా ఆశించే మొక్కగా, కొబ్బరి, అరటి, వక్క మరియు అయిలపామ్ లలో అదనపు ఆదాయాన్ని సమక్కార్చే అంతరపంటగా కోకో సాగు జిల్లాలో ప్రాధాన్యత సంపాదించుకుంటోంది.

తుర్పు గోదావరి జిల్లాలో కోకో సాగు విస్తరణకు ప్రతికూల పరిస్థితులు

- ◆ రైతులు కేవలం ప్రభుత్వపరంగా లభ్యమయ్యే ‘రాష్ట్రీయ కృషి వికాస యోజన’ ద్వారా మాత్రమే తోటల పెంపకం చేపట్టడం.
- ◆ అరటి ప్రధానమైన పోటీ పంటగా నిలబడడం.
- ◆ అరటి మార్కెటింగ్ ధర ఆశాజనకంగా ఉండడం. కొబ్బరిలో ప్రధానంగా అరటినే అంతరపంటగా ఎంచుకోవడం.
- ◆ ఇటీవల కాలంలో కోకో గింజలకు ఆశించినంత మధ్యతు ధర లేక రైతులు నిరాశచెందడం.
- ◆ సబ్సిటీ రూపంలో మొక్క ఒక్కింటికి రూ. 1.75 ట్రై చౌప్పున నిర్ధారించినప్పటికి, రైతులు సాగుకు మొగ్గ చూపకపోవడం.
- ◆ సాగులో కూలీ ఖర్చు మరియు కొరత అధికమవ్వడం.
- ◆ చీడపీడల సమస్య కంటే ఉడుతలు, ఎలుకల వలన పంటనష్టం అధికంగా ఉండడం.
- ◆ ‘రాష్ట్రీయ కృషి వికాస యోజన’ సాగు విస్తరణ కార్యక్రమాలను కుదించడం.

కోకో విస్తరణలో ప్రతికూల పరిస్థితులు ఉన్నప్పటికి, కొబ్బరిలో అంతర పంటగా అదనపు ఆదాయం ఆశాజనకంగా ఉండడం, కేంద్ర మరియు ఉద్యాన పంటల విభాగపు పథకాల అమలుతో జిల్లా రైతులు కోకో సాగును విధిగా చేపడతారని ఆశిస్తున్నాము.

రాష్ట్రాల వారీగా కోకో విస్తీర్ణం మరియు ఉత్పాదకత

రాష్ట్రం	2009-10	
	విస్తీర్ణం (హెక్టార్లు)	ఉత్పాదకత (కేజి/హెక్టార్)
కేరళ	11044	592
తమిళనాడు	9347	443
కర్ణాటక	8958	306
ఆంధ్రప్రదేశ్	16969	192
మెత్తం	46318	380

(సేకరణ : డిసిసిఎఫ్, కొబ్బరి, కేరళ వారి 2009-10 రిపోర్టు ప్రకారం)

జిల్లాలవారీ కోకో విస్తీర్ణం మరియు ఉత్పత్తి(2011 సం.)

జిల్లా	విస్తీర్ణం	ఉత్పత్తి	జిల్లా	విస్తీర్ణం	ఉత్పత్తి
పశ్చిమ గోదావరి	40,103	2,940	శ్రీకాకుళం	1,198	29
తూర్పు గోదావరి	12,358	679	ఖమ్మం	2,560	60
కృష్ణా	2,456	184	నెల్లూరు	153	6
విశాఖపట్టం	1,094	34	అనంతపురం	525	-
విజయనగరం	1,586	67	మెత్తం	62,017	4,000

(సేకరణ : క్యాష్‌బరీ ఇండియా లిమిటెడ్, ఏలూరు వారి రిపోర్టు ప్రకారం)

కోకో - ఉపయోగాలు

- ◆ కోకో పలు చాక్లెట్ల కన్సెక్షనరీ ఉత్పత్తుల తయారీలోను మరియు వివిధ ఆహార పదార్థాలలో విరివిగా ఉపయోగపడును.
- ◆ ‘ధియోబోమిన్’ అనే అల్గూలాయిడ్ వివిధ జౌపథాల తయారీలో ఉపయోగ పడుతుంది.

- ◆ కోకో కాయ దొప్ప అత్యధిక పొట్టాష్ శాతం కలిగి ఉండి, మంచి ఎరువుగా ఉపయోగపడును.
- ◆ కోకో కాయ దొప్పలను బలవర్ధకమైన పశువుల దాణా తయారీలో కూడా ఉపయోగించవచ్చును.

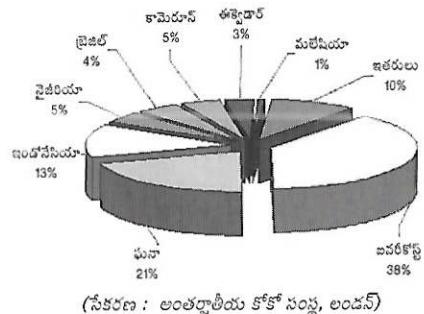
ఎగుమతి అయ్యే కోకో ఉత్పత్తులు

- ◆ కోకో గింజలు, కోకో పొదర్, కోకో సంబంధిత ఆహార ఉత్పత్తులు, చాక్టోచ్ కన్ఫెక్షన్ తయారీలు, కోకో కాయల దొప్పలు, కోకో బటర్, క్రొప్పు మరియు ఆయల్.

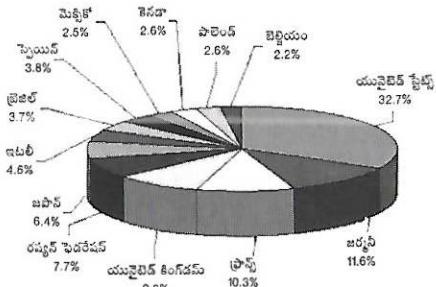
అంతర్జాతీయంగా కోకో సాగు - వాస్తవాలు

- ◆ అంతర్జాతీయ కోకో సంస్థ (ఇంటర్నేషనల్ కోకో ఆర్గానిజేషన్) 1973వ సంవత్సరంలో లండన్లో స్థాపించబడింది.
- ◆ కోకోను ముఖ్యంగా ఆఫ్రికా, ఆసియా, మధ్య అమెరికా, దక్షిణ అమెరికా దేశాలలో పండిస్తున్నారు.
- ◆ ప్రపంచ కోకో ఉత్పత్తిలో 70 శాతం వెస్ట్ ఆఫ్రికా నుండి జరుగుచున్నది.
- ◆ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా 40-50 మిలియన్ ప్రజలు కోకో సాగు, ప్రోసెసింగ్ మీద అధారపడి తమ జీవనాన్ని గడుపుతున్నారు. సుమారు 5-6 మిలియన్ రైతులు కోకోను సాగుచేస్తున్నారు.
- ◆ కోకో ఉత్పత్తుల అవసరాలు సంవత్సరానికి 3 శాతం పెరుగుతోంది.
- ◆ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సాలుసరి కోకో ఉత్పత్తి 3.5 మిలియన్ టన్లు.
- ◆ ప్రపంచ మార్కెట్లో కోకో ఉత్పత్తుల విలువ 5.5 బిలియన్ డాలర్లు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా కోకో ఉత్పత్తి

ప్రపంచవ్యాప్తంగా కోకో వినియోగం

కోకో మొక్కలక్షణాలు - రకములు

‘ధియోబ్రోమ’ జాతినందలి 22 జాతులలో ‘ధియోబ్రోమ కోకో’ మాత్రమే ఆర్థిక ప్రాముఖ్యత కలిగియున్నది.

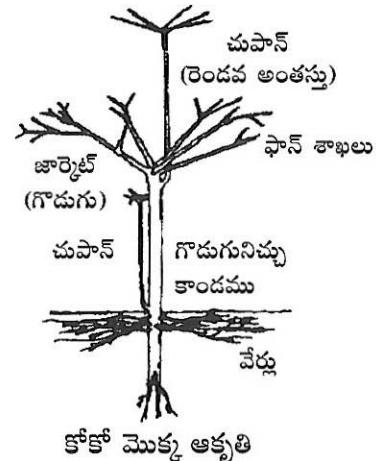
వేరు: కోకో చెట్టు తల్లి వేరు రెండు మీటర్ల లోతు వరకు పెరుగుతుంది. నేల ఉపరితలానికి 15-20 సెం.మీ.ల దిగువ వరకు చాలా వేర్లు వ్యాపించి వుంటాయి.

కాండము: సాధారణంగా కోకో చెట్టు 4 నుండి 10 మీటర్ల ఎత్తు పెరుగుతుంది. మొక్క నుండి ఊర్ధ్వ దిశగా పెరిగే కొమ్మలను ‘చుపాన్’లని అంటారు. చుపాన్ పెరుగుదల 1-1.5 మీటర్ల తరువాత నిలిచిపోయి, 3-4 ప్రక్క కొమ్మలు గొడుగు ఆకారంలో ఏర్పడతాయి. దీనిని ‘జార్కెట్’ అంటూ జార్కెట్ స్థానం నుండి ఏర్పడిన కొమ్మలను ‘ఫాన్’ కొమ్మలు అని వ్యవహరిస్తారు.

ఆకులు: ఆకులు సున్నితంగా, కాడను కలిగి, పొడువైన పత్రదళముతో వుంటాయి. అమరిక ‘చుపాన్’ మరియు ‘ఫాన్’ కొమ్మలను బట్టి ఉంటుంది. చిగుర్లు ఏర్పడే సమయంలో కొన మొగ్గ వేగంగా పెరగడమే కాక 3-6 జితల ఆకులను ఉత్పత్తి చేస్తాయి. లేత ఆకులు ఆకుపచ్చ నుండి ఎరువు వర్ధమాన కలిగి ఉంటాయి. ఆకు వయస్సు పెరిగే కొఢీ ముదురు ఆకుపచ్చ రంగులోకి మారతాయి. కొత్త ఆకులు ఏర్పడే దశలో ఆకురాలడం గమనిస్తే, చెట్టు ఆరోగ్యంగా వుందని తెలుస్తుంది. మొదటి 4-5 మాసాలలో కిరణజన్య సంయోగ క్రియ చురుగ్గా జరుగుతుంది.

పూత: మొక్క నాటిన 1-2 సంవత్సరములలో పూత మొదలవుతుంది. ‘స్నేమ’ అనే పుష్ప అమరిక కలిగివుండి, ముదిరిన భాగాలపై పూత పూయడం (కాలిప్లోరి) లక్షణం కల్గి వుంటుంది. ఆకులు రాలిన చోట పత్రిగ్రివ భాగములో ఉఱ్పుగా ఏర్పడ్డ కణ సముదాయమును ‘కుషన్’ అని వ్యవహరిస్తారు. ఈ భాగం నుండి సీజన్కు 50 పుష్పాలు పూస్తాయి.

ఫలములు: కాయ ‘డ్రూప్’ రకమునకు చెందినప్పటికి, దీనిని ‘పాడ్’ అని అంటారు. ఇది గోళాకారంగా గాని, మొనదేలి గాని, అండాకృతిలో గాని వుంటాయి. కాయ ఉపరితలం నునుపుగా లేదా గరుకుగా 5-10 గాళ్ళను కలిగి వుంటుంది. లేత కాయలు ఆకుపచ్చ లేక ఎరువురంగు కలిగి, పండిన దశలో పసుపు వర్షములోనికి మారతాయి.

కాయ బరువు సరాసరి 300-500 గ్రా॥ వున్నప్పటికి గరిష్టంగా 1000 గ్రా॥ బరువు కలిగి వుంటుంది.

గింజలు : కోకో గింజలను ‘బీన్స్’ అని అంటారు. ప్రతి కాయలోను 20-60 బీన్స్ వుంటాయి. ‘ఫారెస్టరో’ రకమునకు చెందిన కాయలలో గింజల సంఖ్య అధికంగా వుంటుంది. కాయ లోపల ఐదు వరుసలలో అండాకారంగా లేక దీర్ఘ అండాకారంగా గింజలు వుంటాయి. తాజాగా బయటకు తీసిన గింజలు జిగురుగా వుండే, తెల్లని తీపి-పులుపు రుచి గల గుజ్జల పదార్థంతో కలిసి వుంటాయి. ఒక్కొక్క కాయలో తాజా గింజల బరువు 60 నుండి 350 గ్రా॥ వుంటుంది. గింజ యొక్క తడి బరువు 1.3 నుండి 5.00 గ్రా॥, పొడి బరువు 0.5 నుండి 3.0 గ్రా॥ వుంటుంది. నాణ్యతా ప్రమాణాల ప్రకారం క్యారింగు చేసిన తర్వాత ప్రతి 100 గ్రా॥లకుగాను 95 గింజలు ఉండాలి.

పూత మరియు పరాగ సంపర్షము : కోకో మొక్క ఎక్కువ పుష్టిలను కలిగి వుంటుంది. మార్పి- మే నెల మధ్యలో గరిష్టమైన పూత కలిగి వుంటుంది. సగటున ప్రతి నెలలో 23°C కంటే తక్కువ ఉష్ణీగ్రత వుంటే పూత దెబ్బ తింటుంది. కీటకముల ద్వారా పరాగసంపర్కం జరుగుతుంది. ఆడ ఈగలు (మిడ్జ్) ఇందుకు తోడ్పడతాయి. చీమలు, అఫిడ్స్, పండ్ల ఈగలు మరియు ట్రిప్స్ పంటి కీటకాలు పరాగసంపర్కానికి సహకరిస్తాయి. కోకోలో పుష్ట్యలు అధిక సంఖ్యలో ఉత్సుమైనా, కేవలం 1-5 శాతం మాత్రమే పండ్లగా మారతాయి. ఘలదీకరణ చెందని పుష్ట్యలు 24 గంటలలో రాలి పోతాయి.

కోత : సుమారు 10 సెం.మీ. పరిమాణం వరకు ఎదిగే లేత కోకో కాయను ‘చెరిల్’ అంటారు. ఒక చెట్టుపై ఉత్సుక్తి అయిన లేత కాయలలో దాదాపు 80 శాతం రాలిపోతాయి. పండిన కాయలను సరైన సమయంలో కోసివేస్తే ఎందుకెగులు తగ్గుతుంది.

రకములు : ప్రపంచవ్యాప్తంగా కోకోలో మూడు రకాలు సాగులో వున్నాయి. అవి క్రయెల్లో, ఫారెస్టరో మరియు ట్రీనిటారియో (ప్రైటిడ్) రకాలు.

క్రయెల్లో : కాయలు పరిమాణంలో చిన్నవిగా ఉండి, ముదురు ఎరువు వర్ధంలో ఉంటాయి. కాయ పలుచని చర్చంతో నునుపుగా ఉండి, 20-30 గింజలు ఉంటాయి. మొక్కలు వ్యాధి నిరోధక శక్తిలోపించి ఉంటాయి.

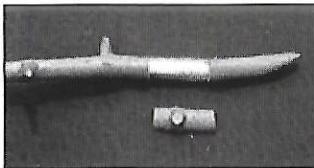
ఫారెస్టరో : ఈ రకాన్నికి చెందిన కాయలు పరిమాణంలో పెద్దవిగా ఉండి ఆకుపచ్చ వర్ధంలో ఉంటాయి. కాయ చర్చం దళసరిగా ఉండి, గరుకుగా ఉంటుంది. ఒక్కొక్క కాయలో సుమారు 30 కన్నా ఎక్కువ గింజలు ఉంటాయి.

ఈ రకాలతో పాటు ట్రీనిటారియో (క్రయెల్లో × ఫారెస్టరో) ప్రైటిడ్ కూడా సాగులో ఉంది.

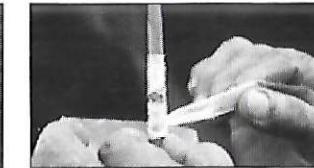
కోకో - సర్వీలీ పెంపుకము

విత్తనం ద్వారా ప్రవర్తనం : జన్ముపరంగా మంచి లక్ష్మణాలు కలిగిన మొక్కల నుండి సేకరించిన విత్తనాలను కాయ నుండి తొలగించిన వెంటనే నాటుకోవాలి. గింజలను ఇసుకతో గాని, బూడిదతో గాని కలిపి రుద్దడం వలన గింజల చుట్టూ వున్న గుజ్జ వేరుపడుతుంది. దీనివలన గింజలు తొందరగా మొలకెత్తడమే కాక మొలక శాతం కూడా పెరుగుతుంది. కూచుగా ఉండే చివరబ్లాగం పైకి వుండేలా గింజలను 25×10 సెం.మీ సైజు మరియు 150 గేజ్ మందముగల పాలిథీన్ సంచులలో నాటుకోవాలి. పాలిథీన్ సంచులలో 2:1:1 నిప్పుత్తిలో మట్టి - ఇసుక - పశువుల పెంటతో నింపాలి. 15 రోజులలో మొలకెత్తడం పూర్తపడుతుంది. 3 నెలల నుండి 6 నెలల వయసు గల మొక్కలను తోటల్లో నాటుకోవచ్చు.

శాఖీయ ప్రవర్తనం : విత్తనం ద్వారా తయారైన మొక్కలు చాలా వైవిధ్యతను కలిగి వుంటాయి. కాబట్టి, అలింగ పద్ధతుల ద్వారా ప్రత్యుత్తమై చేయటం వలన సంతతిలో వైవిధ్యతను తగ్గించవచ్చు. కోకోలో సాప్ట్ ఉడ్డ గ్రాఫ్టింగ్ (లేత కొమ్మంటు) పద్ధతి

సయాను కొమ్మాపై తొలగించిన బడ్ పేచ్

వేరుమూలంపై సయాను బడ్ పేచ్ నేచ్ రిబ్బును జతచేయుట

21 రోజుల తర్వాత రిబ్బును తొలగించిన కోకోలంటు

ద్వారా మరియు పేచ్ బడ్డింగ్ పద్ధతి ద్వారా ప్రవర్తనం చేయవచ్చు. 75-90 రోజుల వయసు గల సర్వరీ మొక్కలు అంటు కట్టడానికి అనుకూలంగా ఉంటాయి. వేరుమూలం మీద వచ్చే అన్ని కొమ్మలను తొలగించాలి. ఆగస్టు- అక్టోబరు మాసాల్లో అంటు కట్టడం వలన 80-90 శాతం సాఫల్యత వుంటుంది.

మొక్కలు నాటు పద్ధతి : ఆరు మాసాల నుండి ఏడాది వయస్సు గల మొక్కలను 60×60×60 సెం.మీ. పొడవు, వెడల్పు మరియు లోతుపున్న గుంతల్లో నాటుకోవాలి. గుంతలలో 4-5 కిలోలు బాగా మాగిన పశువుల ఎరువు, 300గ్రా॥. సింగిల్ సూపర్ ఫాస్ట్ మరియు చెదలు రాకుండా 100గ్రా॥. మిట్రైల్ పారిథియాన్ 2 శాతం పొడిని, త్రవ్విన మట్టిలో కలిపి, గుంతలను నింపాక, మొక్కలను నాటుకోవాలి. మే-జూన్ మాసాలు మొక్కలు నాటుకోవడానికి అనుకూలం. వర్షపాతం అధికంగా ఉన్న ప్రాంతాల్లో మాత్రం సెప్టెంబరు నెలలో నాటుకోవాలి.

మొక్కల మధ్య దూరం : కొబ్బరి తోటలో దీనిని ఒక వరుస పద్ధతి లేదా రెండు వరుసల పద్ధతిలో రెండు కొబ్బరి సాత్మ మధ్య నాటుకోవచ్చు. ఒక వరుస పద్ధతిలో కోకోను 2.7 మీ. దూరంలో మరియ రెండు వరుసల పద్ధతిలో 2.5 మీ దూరంలో రెండు వరుసలు ఉండేలా నాటుకోవాలి. అంటే ఒక వరుస విధిని రెండవ వరుసలో నాటాలి.

నీడ : చిన్న కోకో మొక్కలు 50 శాతం కన్నా ఎక్కువ సూర్యరశ్మిని తట్టుకోలేవు. అందువలన కొబ్బరి, ఆయుల్పామ్ మరియు వక్క తోటల్లో వీటి పెరుగుదల బాగుంటుంది. చెట్లు పెరిగే కొద్ది నీడ అవసరం తగ్గుతుంది.

రసాయన ఎరువుల యాజమాన్యం

కోకో నాటిన మూడు సంవత్సరాల నుంచి ప్రతి మొక్కకు 100 గ్రా., నత్రజని, 40గ్రా., భాస్వరం, మరియు 140 గ్రా. పాటాష్ అందించాలి. నాటిన మొదటి సంవత్సరమైతే సూచించిన ఎరువు మోతాదులో 33 శాతం, 2వ సంవత్సరం 66 శాతం అందించాలి. వర్షాకాలం మొదలైన తరువాత కోకోలో కత్తిరింపుల అనంతరం ఒక దఫా మరియు వర్షాకాలం చివరి దశలో రెండవ దఫా ఎరువులను వేయాలి. అధిక వర్షపాతం వున్న ప్రాంతాలలో ఎరువులను మూడు దఫాలుగా అనగా జూన్ - జూలై, సెప్టెంబరు - అక్టోబరు మరియు జనవరి - ఫిబ్రవరి మాసాలలో వేసుకోవచ్చు. ఎరువులను తప్పనిసరిగా మొక్క చుట్టూ వున్న పళ్ళంలో ఈ క్రింది విధంగా వేయవలెను.

మొదటి సంవత్సరం : మొక్క నుండి 6 అంగుళాల దూరంలో

రెండవ సంవత్సరం : మొక్క నుండి 1 నుండి 3 అడుగుల దూరంలో

మూడవ సంవత్సరం: మొక్క నుండి 3 నుండి 5 అడుగుల దూరంలో

రసాయన ఎరువుల మోతాదు (సంవత్సరమునకు / చెట్లుకు / గ్రాముల్లో)

ఎరువు	1వ సం॥	2వ సం॥	3వ సం॥ నుంచి
యూరియా	72	144	220
సింగిల్ సూపర్ ఫాస్ట్	83	166	250
మూర్యోట్ ఆఫ్ పాటాష్	77	154	230

ఈ ఎరువుల మిశ్రమాన్ని మట్టితో కప్పి, నీటిని పారించాలి. చెట్లు చుట్టూ ఉన్న మట్టిని కలియబెట్టి, బోదెలు చేయడం వలన మొక్క వేర్లకు తగినంత గాలి ప్రసరణ జరిగి, చిన్న వేర్లు ఉత్పత్తి అధికమై, నీరు మరియు పోషక పదార్థాలను అధికంగా గ్రహించడానికి వీలవుతుంది.

కోకో - ప్రాచినంగ పద్ధతులు

కత్తిరింపులు : కోకోను కొబ్బరి, వక్క, ఆయుల్పామ్ తోటలలో అంతరపంటగా సాగుచేస్తున్నప్పుడు, కొమ్మల వ్యాప్తిని అరికట్టి, నిర్దిష్టమైన ఆకారాన్ని కలుగజేయటం చాలా అవసరం, ఎప్పటికప్పుడు కొమ్మల కత్తిరింపులు చేయాలి.

మొక్కలను నాటిన తర్వాత చక్కని ఆకృతి మరియు గొడుగు కొమ్మలు ఏర్పడేలా చేయడం వలన యాజమాన్య పద్ధతులు పాటించడానికి పీలుగా వుండడమే కాకుండా మొక్క అంతటికీ గాలి, వెలుతురు ప్రసరించి, ఆరోగ్యంగా వుంటాయి. కత్తిరింపుల వలన ముఖ్యంగా జార్కెట్ మరియు ఫాన్ శాఖల సంఖ్యను మరియు ఎత్తును నిర్దేశించవచ్చు. ఒక్క మొక్కపై 3-5 గొడుగు కొమ్మలు ఉండేలా చూసుకోవాలి. కొమ్మలు గొడుగు ఆకారంలో 10-12 అడుగుల మేరకు వ్యాపించి 8-9 అడుగుల ఎత్తులో గొడుగు వేసి, ఒకే కాండము కలిగిన కోకో మొక్కను ఆరోగ్యమైన మొక్కగా గుర్తించవచ్చు.

పెరిగిన కోకో చెట్లలో కత్తిరింపులు

1) ఆరోగ్యవంతమైన పెరుగుదలకు కత్తిరింపులు : తెగులు సాకిన మరియు అవసరము లేని ముదురు కొమ్మలను, అడ్డుదిడ్డుముగా పెరిగిన కొమ్మలను కత్తిరించడం వలన చెట్టు ధృథంగా పెరిగి, ఆరోగ్యంగా వుంటుంది. ప్రధాన కాండం మీద నుండి పెరిగే నీటి కొమ్మలను, ఎండిపోయిన కొమ్మలను, చీమల గూడులను, ఎలుకల ద్వారా మరియు ఉడుతలు నష్టపరచిన కాయలను, బాగా పండిపోయిన కాయలను తొలగించాలి. ఈ విధమైన కత్తిరింపుల ద్వారా మొక్క గొడుగు ఆకృతిని పొందేలా చేయవచ్చు. ఈ కత్తిరింపులను పూత, కాయ దశలలో వున్న మొక్కలపై చేయకూడదు. ఈ సమయంలో కత్తిరింపులు చేసినచో దిగుబడి తగ్గుతుంది.

2) పెరుగుదల నియంత్రించడానికి కత్తిరింపులు : కొమ్మల వ్యాప్తిని గొడుగు ఆకారంలో ఉండేలా నియంత్రించడానికి కత్తిరింపులు చాలా అవసరము. దీనిని ముఖ్యంగా కాయలు కోసిన వెంటనే జూలై లేదా ఆగస్టు మాసాలలో చేయాలి. ఎండలు ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు కత్తిరింపులు చేయకూడదు. కత్తిరించిన కొమ్మల చివరకు బోర్డోపేప్పు తప్పనిసరిగా పూయాలి.

చిన్న మొక్కలలో కత్తిరింపులు : ముందుగా ప్రధాన కాండంపై 1.5-2.0 మీటర్ల ఎత్తులో మొదటి అంతస్తు కొమ్మలు అంటే జార్కెట్ ఏర్పడేలా మరియు 3-4 ఫాన్ శాఖలు ఉండేలా చూసుకోవాలి. గొడుగు ఆకారంలో కొమ్మలు 3.8-4.0 మీ. వ్యాపించి 2.7 మీ. ఎత్తు వరకు ఉండడం ఉత్తమం.

అంటు మొక్కలలో కత్తిరింపులు : లేత కొమ్ముంటు పద్ధతి ద్వారా రూపొందించిన, ఎక్కువ దిగుబడినిచ్చు కోకో క్లోన్స్‌లో కత్తిరింపులు మొదటి సంవత్సరములోనే చేపట్టాలి. మొదటి దశలో ప్రధాన కాండము పైకి పెరిగేలా చూసుకోవాలి. తరువాత క్రిందుకు వంగిన కొమ్ములను మరియు లోపలికి ఒరిగే కొమ్ములను తీసివేయాలి. రెండవ దశలో కొమ్ముల వ్యాప్తిని గొడుగు ఆకారములో తీసుకురావడానికి కత్తిరింపులు అవసరము. కొమ్ముల వ్యాప్తి 3.8- 4.2 మీ. వ్యాపించి 2.7 మీ. ఎత్తు వరకు ఉంటే ఉత్తమం.

కోకోలో చీడ వీడలు - సన్సూరక్షణ

కీటకాలు - యాజమాన్యం

తెల్లనల్లి (ప్లానోకోకో లిలెసినస్) : వీటినే పిండిపురుగులని అంటారు. కోకోను అధికంగా ఆశిస్తున్న కీటకాలలో తెల్లనల్లి ప్రధానమైనది. ఈ పురుగు సమూహాలు లేత కొమ్ములు, పూగుత్తులు, పువ్వులు, చిన్న మరియు పెద్ద కాయలను ఆశించి రసం వీల్పడం వలన మొక్క ఎదుగుదల దెబ్బతింటుంది. వీటి ఉధృతి ఎండాకాలంలో ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఈ పురుగు ఆశించినచోట చీమలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. సంవత్సరము పాడవునా ఆశించినప్పటికీ వీటి ఉధృతి జాలై-అక్షోబరు మాసాలలో అధికంగా ఉంటుంది.

నివారణ : లీటరు నీటికి పెంథియాన్ 1 మి.లీ. లేదా డైమీథోయేట్ 2 మి.లీ. కలిపి పిచికారీ చేయాలి.

తేయాకు దోషు (హీలోపెల్ట్స్ ఏంటోని) : ఇది ముఖ్యంగా కాయల మీద ఆశిస్తుంది. కాయ మీద నీటి తడి లాంటి గుండ్రని మచ్చలు ఏర్పడి తర్వాత నల్గా మారుతుంది. ఉధృతి అధికంగా ఉంటే కాయలు నల్గా మారి ఆకృతిని కోల్పోతాయి.

నివారణ : ఎండోసల్ఫాన్ 2 మి.లీ. లీటరు నీటికి కలిపి పిచికారి చేయాలి.

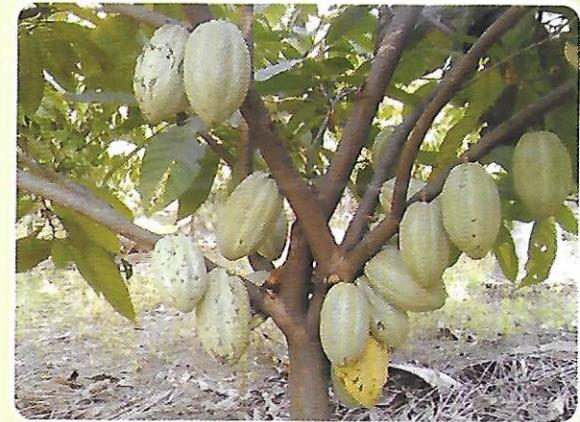
అఫిస్ట్సు (టోక్సోఫ్టిరా ఆరంటీ) : ఈ పురుగులు పేనుబంకను కలుగజేస్తాయి. ప్రధానంగా లేత ఆకుల క్రింద భాగాన, లేత కొమ్ములు, పూగుత్తులు మరియు లేత కాయలపై ఆశిస్తాయి. తీవ్రత ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు పూలు రాలిపోవుట, చెరిల్స్ ఎండిపోవుట, ఆకులు చుట్టుకు పోవడం జరుగుతుంది.

నివారణ : లీటరు నీటికి 1 గ్రా. ఎసిఫోట్ లేదా 2 మి.లీ. డైమీథోయేట్ కలిపి పిచికారి చేయాలి.

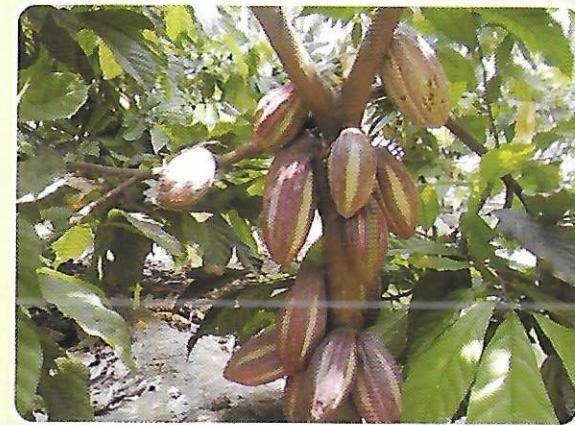
కాండం తొలుచు పురుగు (జ్యాజో కాఫీయా) : కాఫీని ఆశించే ఎర్రని పురుగు కోకో ప్రధాన కాండంను మరియు కొమ్ములను తొలిచివేయడం వలన కాండం పైభాగం ఎండిపోతుంది.

కోకో నర్సరీ

ఫారస్ట్స్ రకము

క్రయెల్స్ రకము

(నేకరణ : క్యాడెబరీ ఇండియా లిమిటెడ్, వెలూరు)

కోకో పంటను ఆశించే కీటకాలు

తెల్ల నల్లి ఆశించిన కోకో కాయ

కోకోపై తేయాకు దోష

కాయతొలుచు పురుగు ఆశించిన కోకో

కాండము తొలుచు పురుగు లార్వ

తామర పురుగులు ఆశించిన కాయలు

ఆకు జల్లెడ పురుగు

ఎలుక సష్టపరిచిన కాయ

ఉదుత సష్టప పరచిన కాయ

కోకోల తెగుళ్లు

వల్లకాయ మరియు బాజు తెగులు

గడ్డి తెగులు ఆశించిన కోకో కాండము

కాయకుట్టు తెగులు

కోకోలే వాస్పులార్ ఫ్రెక్ డై బాక్ తెగులు

కోకో వ్రోసిసింగ్

వ్రోసిసింగ్ కు సిద్ధంగా ఉన్న కాయలు

కోకో కాయను పగులగొట్టుటు

కోకో ప్రసెసింగ్

ప్రిన్గు వడ్డతిలో గింజలను పులియబెట్టుట

ప్రేలెలో గింజలను పులియబెట్టుట

గింజలను ఆరబెట్టుట

సోలార్ ప్రయ్యెలో గింజలను ఆరబెట్టుట

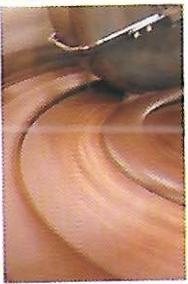
కోకో ద్రావకం తయారి

చాల్కెట్ తయారీలో బెంపరింగ్ దశ

కోకోలో కాంబింగ్ దశ

కోకో బ్రైండింగ్

ఎగరబోత యంత్రము

నివారణ : పురుగు ఆశించిన పైభాగాలను కత్తిరించి తొలగించాలి. తరువాత ఆ భాగంపై 0.1% కార్బూరిల్ పేస్ట్ ను పూతగా పూయాలి.

ఆకుతినే గొంగధి పురుగులు (లింపాత్రియ స్పీసిస్) : గొంగధి పురుగులు లేత ఆకులను, కొమ్మలను, లేత కాయలను మరియు పెద్ద కాయలను ఆశించి తినును. ఇవి పచ్చని పదార్థాన్ని, కాయపై పారలను గీక్కొని తినును. సెప్పెంబరు-జనవరి మాసాలలో ఇవి ఎక్కువగా ఆశిస్తాయి.

నివారణ : డైమిఫోయేట్ లేదా మలాథియాన్ 2 మి.లీ. మందును లీటరు సీటికి కలిపి పిచికారి చేయాలి.

కాయతొలుచు పురుగు (కారకోమ స్టీక్షిగ్రాష్టా) : లార్వా దశలో ఉన్న పురుగు అన్ని సైజుల కాయలను ఆశించి, లోపలి గుజ్జల భాగాన్ని తిని గింజలను నాశనం చేస్తుంది.

నివారణ : లీటరు సీటికి 2 మి.లీ. ఎండోసల్వాన్ కలిపి పిచికారి చేయాలి.

తామర పురుగులు (త్రివ్యో) : ఈ పురుగు గుంపులు, గుంపులుగా ఆకుల అడుగు భాగాన మరియు కాయలపై ఆశించును. ఈ పురుగు ఆశించిన ఆకులు లేత ఆకుపచ్చ రంగు నుండి లేత గోధుమ రంగుకు మారి తర్వాత ఎండిపోవును.

నివారణ : లీటరు సీటికి డైమిఫోయేట్ 2 మి.లీ. లేదా 1 మి.లీ. క్లోరిప్రైరిఫాన్ కలిపి పిచికారి చేయాలి.

తెగుళ్ళు - యాజమాన్యం

నల్ల కాయ తెగులు (పైటోప్టోరా పామివోరా) : కోకో సాగుచేస్తున్న అన్ని ప్రదేశాల్లో ముఖ్యంగా వర్షాకాలంలో 'బ్లాక్ పాడ్' అనే ఈ తెగులు ఎక్కువగా వ్యాపించును. జాలై-ఆగష్టు మాసాల్లో ఈ తెగులు ఉధృతి అధికం. కాయపై ముదురు గోధుమ రంగు మచ్చలు ఏర్పడి, అపై పెరిగి, కాయంతా వ్యాపించి నలుపుగా మారును. కాయలోపలి కణాలు మరియు గింజలు రంగుమారి, దిగుబడి గణసీయంగా తగ్గుతుంది. పక్కానికి వచ్చిన కాయలపై ఈ తెగులు కనిపించిన వెంటనే కోసి, గింజలను వేరు చేయడం ద్వారా నష్టాన్ని కొంతవరకు తగ్గించు కోవచ్చ.

నివారణ : తెగులు సోకిన కాయలను ఎప్పటికప్పుడు తొలగించి కాల్పివేయాలి. దట్టంగా ఉన్న తోటల్లో నీడ ఎక్కువగా ఉండకుండా, ప్రానింగు చేపట్టి, తద్వారా చెట్టులోపలి భాగాలకు గాలి, వెలుతురు సోకేటట్లు చేయాలి. 1% బోర్డో మిశ్రమాన్ని తొలకరికి ముందు ఒకసారి, తరువాత ఉధృతిని బట్టి రెండవసారి పిచికారి చేయాలి.

గజ్జి తెగులు (పైటోప్రోరా పామివోరా) : గజ్జి తెగులు స్టేమ్ కాంకర్ అనికూడా అంటారు. ఈ తెగులు ముఖ్యంగా ప్రధాన కాండం మీద, జార్కెట్ మరియు ఫాన్ కొమ్ములమీద కనిపిస్తుంది. ముందుగా కాండం మీద నీటితో తడిసినట్లుండే మచ్చలు ఏర్పడి, ఆ మచ్చలు నుండి ఎర్ర గోధుమ వర్షపు జిగటకారి తరువాత ఆ పదార్థం ఎండిపోయి, తుప్పలాగ కనిపిస్తుంది. ఈ సమయంలో తక్కణ నివారణ చర్యలు చేపట్టక పోయినట్లుయితే ఈ తెగులు ప్రధాన కాండం మరియు కొమ్ములంతా వ్యాపించి, చివరకు చెట్టు ఎండిపోతుంది.

నివారణ : ముందుగా తోటల్లో మురుగునీరు పోయే సౌకర్యం కల్పించాలి. తెగులు సోకిన కాయలన్నింటినీ తొలగించి, కాల్చివేయాలి. తెగులు సోకిన కణజాలం మరియు బెరడును గీకివేసి, ఒకశాతం బోర్డో పేస్టును పూతలా పూయాలి. తెగులు ఉధృతి అధికంగా ఉంటే కాలిక్స్టిన్ 3 మి.లి. లీటరు నీటిలో కలిపి ప్రతి చెట్టు పశ్చెంలోని మట్టిలో కలపాలి. ప్రతి చెట్టుకు దాదాపు లీటరు ద్రావణం అవసరమవుతుంది.

కాయకుళ్ళు తెగులు (బోట్టోడిప్లోడియా తియోబ్రమే) : ఎండాకాలంలో ఈ తెగులు ఉధృతి అధికంగా ఉంటుంది. ముందుగా కాయమీద ముదురు గోధుమరంగు లేదా నల్లటి మచ్చ కనిపిస్తుంది. తరువాత కాయలు నల్లగా, చిన్నవిగా అయ్య, చెట్టుమీద ఉండిపోతాయి. కాయ లోపలి కణజాలం కుళ్ళపోయి, గింజలు నల్లగా మారుతాయి. నల్లటి పాడిలాంటి శిలీంద్రం కాయలపై కనిపిస్తుంది. గాయపడిన కాయల ద్వారా ఈ తెగులు వ్యాపిస్తుంది.

నివారణ : ఒకశాతం బోర్డో మిక్రమాన్ని పిచికారి చేయడం ద్వారా ఈ తెగులు ఉధృతిని అరికట్టవచ్చు.

చెరిల్ ఎండు తెగులు : కోకో తోటలలో ఈ ఎండు తెగులు ప్రకృతి సిద్ధంగా సంభవిస్తుంది. అంతేకాకుండా ‘కొల్లటోప్రోకామ్’ అనే శిలీంద్రము ద్వారా కూడా వచ్చును. లేతకాయల తొడిమ ఎండడం మొదలై కాయ అంతా వ్యాపిస్తుంది. 4-7 రోజుల్లో కాయలు చిన్నవిగా ముదుచుకుపోయి చాలాకాలం చెట్టుమీద అలాగే ఉంటాయి.

నివారణ : ముందు జాగ్రత్తగా లీటరు నీటికి ఒక గ్రా. కార్బూండిజమ్ లేదా మాంకోజబ్ 2 గ్రా. కలిపి పిచికారి చేయవలెను.

వాస్యూలర్ స్ట్రీక్ డై బాక్ తెగులు (అంకోబెసిడియమ్ తియోబ్రిమ్) : కొమ్ముల మధ్య భాగంలో ఒకటి లేదా రెండు ఆకులు పసుపుగా మారి తరువాత కొమ్ముల క్రింద వరకు వ్యాపిస్తుంది. క్రమంగా ఈ ఆకులు రాలిపోతాయి. తెగులు సోకిన కొమ్ములను

చీల్చి చూసినట్లుయితే జైలమ్ కణాలు నల్లగా మారి ఉంటాయి. దీని వలన ఆకులకు నీరు మరియు ఆహార పదార్థముల సరఫరా నిలిచిపోతుంది.

నివారణ : ఈ తెగులు సోకిన కొమ్ములను కత్తిరించి నాశనం చేయాలి. కొమ్ముల కత్తిరింపు తప్పనిసరిగా చేస్తూ ఉండాలి. ట్రయజోల్ శిలీంద్రనాశిని పిచికారి చేయడం ద్వారా ఈ తెగులును నివారించవచ్చును.

ఎలుకలు (రాట్టు రాట్టున్) మరియు ఉడుతలు (పునాంబులన్ ట్రైప్రైయేటున్, పు.పామేరమ్) : ఎలుకలు ఎక్కువగా కాయల తొడిమల దగ్గర తిని రంధ్రాలు చేసి అన్ని వయస్సు గల కాయలను నష్టపరుస్తాయి. ఉడుతలు పక్కానికి వచ్చిన కాయలను మధ్య భాగంలో తిని, రంధ్రాలు చేసి, లోపలి గుజ్జను తింటాయి. ఎలుకలను నివారించడానికి 10 గ్రా. ట్రోమోడయోలాన్ కేకులను (0.05 శాతం) కోకో చెట్టు కొమ్ములలో 10-12 రోజుల వ్యవధిలో రెండుసార్లు ఉంచాలి. ఉడుతలను చెక్క లేదా వైర్ మెష్ బోనులలో కొబ్బరి ముక్కను ఎరగా వాడి, పట్టుకోవచ్చ. వీటి నివారణను పంట లేని సమయంలో అంటే సెప్పెంబరు-ఆక్షోబరులో చేపట్టితే ఎక్కువ ఉపయోగం. కాయలను పక్కానికి వచ్చిన వెంటనే కోయడం వలన కూడా ఉడుతల వలన నష్టాన్ని నివారించవచ్చు.

సుాక్ష్మధాతు లీంపాలు

జింకు ధాతు లోపం : ఆకుల ఈనెల మధ్య భాగం పుత్రహరితరహితమై పసుపుగా మారి, ఆకులు వంకరలు తిరిగి పెఱుసుగా మరియు గరుగ్గా మారుతాయి. తరువాత ఆకుల పరిమాణం తగ్గి, కొదువలి ఆకారాన్ని సంతరించుకొంటాయి. జింకు ధాతు లోపం ఉధృతిగా ఉన్నచో ఆకులు రాలి, కొమ్ములు ఎండిపోవడం జరుగుతుంది.

నివారణ : లీటరు నీటికి రెండు గ్రా. జింకు సల్ఫేట్ మందును కలిపి లేత ఆకుల దశలో పిచికారి చేయాలి.

జనుప ధాతు లోపం : లేత చిగురాకుల ఈనెలు ముదురు ఆకుపచ్చ రంగులో వుండి, ఆకుల మధ్యభాగం పాలిపోయిన పచ్చరంగు లేదా పసుపురంగు లేదా తెల్లగా మారుతుంది. ఆకుల తుది భాగం ఎండిపోవడం జరుగుతుంది.

నివారణ : ఆకుల మీద అన్నభేది (1 శాతం) పిచికారి చేయవలెను లేదా ప్రతి చెట్టుకు 25 గ్రా. ఫెర్రన్ సల్ఫేటును ఎరువుతో కాకుండా విడిగా నేలకు అందించాలి.

కాయుకోత మరియు బగుబడి

పరాగ సంపర్కం జరిగిన పిమ్మట 150 నుండి 170 రోజులలో కాయలు పక్కానికి వస్తాయి. పరిసరాల ప్రభావాన్ని బట్టి ఈ వ్యవధి మారుతుంది. కాయలు పక్కతకు వచ్చే దశ వాటి రంగు మార్చి ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు. అపరిషక్త స్థితిలో పచ్చగా ఉన్న కాయలు పక్కతకి వచ్చాడు, ఎర్రగా మారి, ఆప్సైన పసుపు లేదా నారింజ వర్షానికి మారతాయి. రంగు మార్చిని బట్టి కాయలను కోస్తూ ఉండాలి. దాదాపు ఒక నెల రోజులు చెట్లమీద దెబ్బతినకుండా కాయలుంటాయి. పదిహేను రోజుల వ్యవధిలో కాయలను కోసుకోవడం క్షేమకరం. ఎలుకలు, ఉడుతలు వలన బాగా సమస్యలున్నపుడు కోతకు మధ్య తక్కువ ఎడం ఉంచడం మంచిది.

కుష్ణ భాగములపై కాయలు ఏర్పడుటవల్ల ఇవి దెబ్బ తినకుండా చూసుకోవడం మంచిది. పదునైన కత్తితో కాయకోత చేయాలి. చెట్లు పొడవగా ఉన్నపుడు కత్తిగట్టిన గెడలతో కాయకోత జరపాలి. నల్లకాయ తెగులు సోకి దెబ్బతిన్న కాయలను కోత సమయంలో తీసివేయాలి. యాజమాన్య పద్ధతులను బట్టి, పరిసరాలను బట్టి, నాటిన రెండో ఏడాది నుండి దిగుబడి ప్రారంభమౌతుంది. ఐదు సంవత్సరాలలో దిగుబడి గరిష్టంగా వస్తుంది. సుమారు 25 నుంచి 40 ఏళ్ల వయస్సు వరకు సరియైన దిగుబడిని ఇవ్వగలిగేదిగా ఉంటుంది. కోకోను ఎక్కువగా పండించే దేశాలలో 100 సంవత్సరాల వరకు మంచి దిగుబడులు వస్తాయి.

మనదేశంలో కోకో సగటున చెట్లుకి 30 కాయలు లేదా ఒక కిలో ఎండు గింజలు ఉత్సత్తి చేస్తాయి. మే మరియు డిసెంబరు మాసాలలో గరిష్టంగాను, ఆగష్ట మాసంలో కనిష్ఠంగాను దిగుబడి నమోదు చేయబడినది. నాణ్యమైన మొక్కలను వినియోగించినపుడు, మంచి సేద్య పద్ధతులను పాటించినపుడు దిగుబడి 4-5 రెట్లు పెరుగుతుంది.

కోకో - కాయుకోత అనంతరం యాజమాన్యం

కోసిన కాయలను మూడు నుండి ఐదు రోజులు నిల్చేయవచ్చు. కాయలోపల పులియబెట్టడానికి ముందు జరిగే చర్యల వేగం పెరగడానికి, పులిసే సమయమందు ఉప్పొగ్గతలో పెరుగుదల రావడానికి ఆమ్లత్వం తగ్గడానికి, చాక్లెట్ పరిమళాలు బలంగా రావడానికి ఇది తోడ్పడుతుంది. కోసిన కాయలను గట్టిగా ఉన్న ఉపరితలం మీద పగలగొట్టి, గుజ్జను తీసివేసి వెంటనే పులియబెట్టాలి. కేవలం పక్కస్థితిలో ఉన్న బాగా పెరిగిన నాణ్యమైన గింజలు కలిగిన కాయలను మాత్రమే కోసుకోవాలి.

ప్రాథమికంగా చేసే ప్రోసెసింగ్

ప్రాథమికంగా చేసే ప్రోసెసింగ్ క్యారింగ్ చేయబడిన ఎండుగింజలను మార్కెట్ చేయుటను సూచిస్తుంది. పులియబెట్టుట మరియు ఎండబెట్టుట ఈ చర్యలో ముఖ్య భాగములు.

పులియబెట్టడం : ముడిగా ఉన్న కోకోగింజల చుట్టూ తీపిగా ఉండే గుజ్జ కప్పి ఉంటుంది. గుజ్జతో ఉన్న గింజలను తడిగింజలుగా వ్యవహరిస్తారు. లోపల ఉన్న కెర్కులను 'నిబ్' అని పిలుస్తారు. ఇది ఆర్థికపరంగా ముఖ్యమైన భాగం. తాజాగా ఉన్న నిబ్ వగరుగా ఉండటమే కాక వివిధ ఉత్పత్తుల తయారీకి తోడ్పడుతుంది. కోకో ఉత్పత్తుల రుచి / వాసన మొదలగునవి ఈ ముడిగింజలకు ఉండవు. చాక్లెట్ రుచి / వాసన రైతుస్థాయిలో జరిగే పులియబెట్టు ప్రక్రియ (కిణ్వనము) మరియు ఉత్పత్తి దారులు చేసే వేయింపు (కోస్టింగ్) ప్రక్రియల సమయంలో వస్తుంది.

కిణ్వన ప్రక్రియకు వాడే అన్ని ప్రమాణ పద్ధతులలోను ఒక సముదాయంగా తడి గింజలను ప్రోగుగా పెట్టి, నాలుగు నుండి ఆరు రోజులపాటు ఉంచుతారు. అన్ని ప్రమాణ పద్ధతులలోను గింజల చుట్టూ గుజ్జ తొలగించి వేయబడుతుంది. ఒక పరుసలో అనేక జీవ రసాయనిక చర్యలు కిణ్వన సమయంలో జరుగుతాయి. కిణ్వన ప్రక్రియకు తోడ్పడు అంశములు

కాయల పక్కత : ఒకటి-రెండు వారాల వ్యవధిలో కాయకోత చేయుట వల్ల నాణ్యత వృద్ధి పొందుతుంది. కేవలం ఆరోగ్యంగా ఉన్న పండు కాయలను మాత్రమే వినియోగించాలి.

కాయలనాశించే తెగుళ్లు : ఈ తెగుళ్లు ఒక్కొసారి గింజలు నష్టపోవడానికి కారణమౌతాయి. గింజలు పూర్తిగా పోనప్పటికీ - అటువంటి వాటిని వినియోగించుట మంచిది కాదు.

పరము : క్రయెల్లో పద్ధమునకు చెందిన రకములు తక్కువగా రెండు-మూడు రోజులలోనే పులవబడతాయి. ఫారెస్టరో రకము గింజలైతే దాదాపు 5 నుండి 7 రోజులకు పులుస్తాయి. కనుక ఈ రెండు రకములకు చెందిన గింజలను కలపడం మంచిది కాదు.

పరిమాణము : కిణ్వన సమయములో ఉత్పత్తి అయ్యే వేడి గింజలు తక్కువ పరిమాణములో ఉన్నపుడు తగు విధముగా ఉండదు. సంతృప్తికరమైన కిణ్వనము జరుగుటకు 50 కిలోల గింజలు అవసరము.

పులియబెట్టు వ్యవధి : కోకో గింజల ప్రోగు, వాతావరణం ఘనపరిమాణం మరియు కిణ్వన విధానములను బట్టి ఈ వ్యవధి ఆదారపడి ఉంటుంది. సాధారణంగా పులవడానికి 1.5 నుండి 10 రోజుల వ్యవధి అవసరమౌతుంది.

కోకో గింజల ఆమ్లత

కోకో గింజ ఆమ్లతకు కారణం అసిటిక్ మరియు లాక్షీక్ ఆమ్లములు, కిణ్వన సమయములో గుజ్జు నుండి ఉత్పత్తి చేయబడిన చక్కెరలు వీటి ఉత్పత్తికి ఆధారము. అసిటిక్ ఆమ్లం విత్తును చంపడానికి, సూక్ష్మజీవుల పెరుగుదలకు దోహదపడి రుచి మరియు సువాసననిచ్చు సమ్మేళనాలను ఏర్పరచుటలో ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తుంది. కానీ, ఆమ్లములు ఆదనంగా ఉత్పత్తి అయితే పుల్లటి రుచి ఏర్పడుచే కాక రోషింగు చేయు సమయమున ఆటంకము కలిగిస్తాయి.

గింజలు పక్కమునకు రావడం (గింజ పండటం) : ఆదనంగా ఉన్న ఆమ్లములను తొలగించి, పులిసిన గింజలు తగినంత వేడి, తేమ మరియు గాలి చొరబాటు కలిగి ఉండేలా ఉంచుటను గింజ పండటం (పక్కతకు రావడం) అని అంటారు. తగిన స్థాయిలో గింజలు పండేలా చేయటకు గింజల ఉదజని సూచిక 5 నుండి 5.5 వరకు ఉండేలా చూడాలి.

కిణ్వన విధానములు

సీజన్ను బట్టి, ఉష్ణగ్రత్త, తేమలలో వ్యత్యాసములను బట్టి కిణ్వన వ్యవధి ఆధారపడి ఉంటుంది.

కిణ్వనమునకు వాడే పద్ధతులలో ప్రోగు, ట్రే మరియు పెట్టె పద్ధతులు ప్రమాణమైనవి.

1) ప్రోగు పద్ధతి : వాలుగా ఉన్న నేలపై 50 నుండి 500 కిలోల తడి గింజలను అరటి ఆకులపై ప్రోగుగా పరచాలి. ఈ ప్రోగుకు పైన మరికొన్ని అరటి ఆకులను పరచి వాటిపైన బరువుగా కర ముక్కలను పెట్టాలి. గింజలను ప్రోగు చేసిన పిదప స్రావములు ప్రారంభమై, మొదటి రెండు రోజులు ప్రపహిస్తాయి. తర్వాత ప్రోగులను కదిపి, గింజలను 3 నుండి 5 రోజులలో కలుపుకోవాలి. కిణ్వన ప్రక్రియ పూర్తి కావడానికి ఆరు రోజులు పడుతుంది. ఏడవ రోజున గింజలను బయటకు తీసి ఆరబెట్టుకోవాలి.

2) ట్రే పద్ధతి : పరిమాణం $90 \times 60 \times 13$ సెం.మీలు ఉన్న చెక్క ట్రేలలో గింజలను నింపి అడుగు భాగంలో రిపరు బద్దలు, వాటిమధ్య భాశీ ప్రదేశాలు ఉండేలా

అమర్ఖుకున్నట్టే గింజలు క్రిందకు పడిపోకుండా - వాటి నుండి స్రావములు తేలికగా వచ్చేలా ఉంటాయి. ఈ ట్రేలలో 45 కిలోల తడి గింజలు పడతాయి. అలా నింపిన తరువాత ట్రేలను ఒకదానిపై మరొకటి అమర్ఖులి. ఒక సముదాయంగా 6 ట్రేలను అమర్ఖువచ్చు. అన్నింటికంటే అడుగును ఒక భాశీ ప్రేసు పెట్టవలెను. దానిలోనికి స్రావములు చేరతాయి. పైన ఉన్న ప్రేసు అరటి ఆకులతో మూసి ఉంచాలి. 24 గంటల తరువాత ట్రేల సముదాయముపై గోనెసంచెను కప్పి, వేడిని బయటకు పోకుండా నిరోధించాలి. సాధారణంగా 4 రోజుల్లో కిణ్వన ప్రక్రియ పూర్తి అవుతుంది. 5వ రోజున ఆరబెట్టుడానికి గింజలను బయటకు తీయాలి. ఆరు ట్రేలు కలిగిన సముదాయమైతే తగిన కిణ్వనమునకు 270 కిలోల గింజలను ఉంచాలి. పన్నెండు ట్రేల సముదాయమైతే 540 కిలోల గింజలను ఉంచాలి. పన్నెండు ట్రేల సముదాయమైతే 540 కిలోల గింజలను ఉంచాలి.

3) పెట్టె పద్ధతి : పెట్టె పద్ధతి ద్వారా పెద్ద మెత్తలు గింజలను కిణ్వనం చేయగలిగినప్పటికీ - ప్రోగు పెట్టుట మరియు ట్రే పద్ధతులతో పోల్చినపుడు, ఉత్పత్తి నాణ్యత పెట్టె పద్ధతిలో తక్కువగా ఉంటుంది. కిణ్వన సమయంలో తగినంత గాలి చొరబాటు లేకపోవడం, సరిగ్గా కలపకపోవడం వల్ల ఆమ్లత పెరిగి నాణ్యత తగ్గిపోతుంది.

గృహపరమైన చిన్నస్థాయి పద్ధతులు

ఖట్ట పద్ధతి : ఈ పద్ధతిలో 2-6 కిలోల కోకో గింజలను విజయవంతంగా పులియబెట్టువచ్చు. వెదురు బద్దలను దట్టముగా అల్లి 20 సెం.మీ.ల వ్యాసము, 15 సెం.మీ.ల ఎత్తు కలిగిన చిన్నబుట్టలను తయారుచేసుకుని అందులో 2 కిలోల తడిగింజలను వేసి ఉంచాలి. పరిమాణం కొంచెం ఎక్కువైతే లోతు ఎక్కువగా ఉన్న బుట్టలను వినియోగించాలి. 6 కిలోల గింజలు ఉంటే 40 సెం.మీ.ల లోతు బుట్టలు వాడాలి. బుట్టల అడుగుభాగంలో రెండు పొరలుగా అరటి ఆకులు పరచాలి. ఇవి చిరిగి ఉంటే స్రావములు బయటకు పోయే వీలు ఉంటుంది. అప్పుడు ఆ బుట్టలో తడి గింజలను నింపి, కుదించి, అరటి ఆకులతో కప్పాలి. ఈ బుట్టలను కాస్ట ఎత్తుయిన అరుగుల మీద ఉంచి, గింజలను నుంచి వచ్చే స్రావములు బయటకు పోయేలా చూడాలి. ఇరవై నాలుగు గంటల తర్వాత వీటిని గోనె సంచులతో కప్పి ఉంచాలి. బుట్టలను 3వ మరియు 5వ రోజున బాగా కుదిపి, గింజలను బయటకు తీసి, తిరిగి నింపుకోవాలి. పులియబెట్టె కార్బ్యూక్రమం ఆరు రోజులలో పూర్తపడం వల్ల ఏడవరోజున గింజలను తీసి ఆరబెట్టాలి.

ఆరబెట్టుట : కోకో పులినిన గింజలలో 55 శాతం తేమ ఉంటుంది. క్లేమంగా నిల్వచేసి, రవాణా చేయటకు తేమను 6 శాతానికి తగ్గించాలి. పులినే ప్రక్రియ ఆగిపోయిన తర్వాత అరడం ప్రారంభమవుతుంది. గింజల చర్యం 24 గంటల లోపు ఆరకపోతే బూజుపట్టి గింజ దెబ్బతింటుంది. ఆరబెట్టే సమయములో తేమ బయటకు పొవడంతోపాటు పులినే ప్రక్రియలో జరగాల్సిన చర్యలు కూడా కొనసాగుతాయి. కోకోను ఆరబెట్టుటకు రెండు పద్ధతులు కలవు. అవి ఎండలో ఆరబెట్టుట మరియు కృతిమంగా ఆరబెట్టుట.

ఎండలో ఆరబెట్టుట : కోకోను పండించే దేశాలలో ఈ పద్ధతి బహుళ ప్రజాదరణ పొందిఉన్నది. వాతావరణ పరిస్థితులను బట్టి 12 నుండి 20 రోజులపాటు ఈ గింజలను ఎండలో ఉంచాలి. వాతావరణం ఎండగా ఉన్నపుడు ఈ పద్ధతి ద్వారా సాంప్రదాయకంగా కోకోను పండించే దేశాలలో నాణ్యమైన మంచి గింజలను పొందవచ్చు. నేలపైగాని, కాంక్రీటు వేడికల మీద గాని ఆరబెట్టువచ్చు. రెండు రోజుల తర్వాత గింజలను కదిపి మళ్ళీ ఆరనివ్వాలి.

కృతిమంగా ఆరబెట్టుట : కోకోసాగును క్రొత్త ప్రాంతాలలో పరిచయం చేసినపుడు ఎండబెట్టే సమయములో వాతావరణం అనుకూలించకపోతే కృతిమంగా ఎండబెట్టడం అవసరమౌతుంది. ఎక్కువ వేడి మరియు గాలి చౌరభాటు ఉన్నపుడు తక్కువ దళసరిగా గింజలను పరచినపుడు - తరుచుగా వాటిని కదిపితే త్వరితగతిన ఆరబెట్టడం పూర్తపుతుంది. అయితే ఇలాంటి పరిస్థితులు అమ్లత్వాన్ని పెంచుతాయి. గింజ నాణ్యతకు - గింజ ఆరబెట్టుటకయ్యే ఖర్చుకు మధ్య సమతుల్యత ఉండాలంటే చక్కటి వాతావరణ పరిస్థితులు ఉండాలి. రైతులు సోలార్ డ్రయ్యర్ వంటి పరికరాలను ఉపయోగించి నాణ్యమైన గింజలను పొందవచ్చు.

క్యారింగు చేయబడిన గింజల దిగుబడి : సీజన్సు బట్టి, రకమును బట్టి, క్యారింగు శాతం 23 నుండి 46 వరకు ఉంటుంది. ఎండాకాలం రికవరి శాతం ఎక్కువగా ఉంటుంది. పండిన కాయల నుండి అపరిష్కయంగా ఉన్న కాయలకంటే ఎక్కువ ఎండు గింజల రికవరి వస్తుంది. బాగా పండిన కాయలను కోయడం ద్వారా మంచి యాజమాన్య పద్ధతులను పాటించుట ద్వారా క్యారింగు శాతం పెంచవచ్చును.

సంచులలో నిల్వచేయుట : జనపనార సంచులలో ప్రతి సంచికి 62.5 కిలోల చొప్పున ఎండు గింజలను నింపవచ్చు. సంచులలో నింపేమందు నొక్కుకుపోయిన పగిలిపోయిన గింజలను ఏరి తీసివేయాలి. ఎండిన కోకో గింజలను తగిన పరిస్థితులలో చాలాకాలం నిల్వచేసుకోవచ్చు, క్లేమంగా నిల్వచేయగల వ్యవధి గాలిలోని తేమ,

ఉప్పోగ్రతలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. శితల దేశాలలో తేమ కూడా తక్కువగా ఉన్నపుడు సుదీర్ఘకాలం నిల్వ చేయవచ్చు. తేమ అధికంగా ఉన్న ఉప్పుదేశాలలో గింజలను ఎక్కువకాలం నిల్వచేయుట కష్టం.

వాతావరణంలో తేమ 85 శాతం కంటే ఎక్కువైతే గింజలో తేమ 8శాతం దాటుతుంది. గింజల్లో తేమ స్థాయి 8 శాతం కంటే ఎక్కువైతే నిల్వలో త్వరగా చెడిపోతాయి. అనగా 85 శాతం కంటే ఎక్కువ తేమ ఉన్నట్టెతే కోకో గింజలను నిల్వచేయడం కష్టం. అటువంటి సందర్భాలలో ప్రత్యేకమైన జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం అవసరం. ఎక్కువ తేమతో కూడిన గాలి గింజలకు తగలకుండా జాగ్రత్తపడాలి. గింజలను 28 వారాలపాటు నిల్వచేసినపుడు ఉడజని సూచికలో పెరుగుదల గమనించడం జరిగింది. ముప్పయి అరువారాల పాటు నిల్వచేస్తే శిలీంధ్రాలు మరియు కీటకాలవల్ల వాటిల్లే నష్టం పెరుగుతుంది. కోకో గింజలను 36 వారాల కంటే ఎక్కువ నిల్వచేస్తే తిరిగి ఎండబెట్టి ప్యాక్చెయుట మంచిది. అంతర్జాతీయ ప్రమాణాల ప్రకారం ఈ క్రింద సూచించిన జాగ్రత్తలు పాటించవలెను.

- గాలిలో తేమ 70 శాతానికి మించరాదు.
- సంచులను భూమికంటే కనీసం 7 సెం.మీల ఎత్తులో నిల్వచేసుకోవాలి.
- నిల్వలో క్రిమ కీటకాలు మరియు ఎలుకల బెడదల నుండి రక్కణ కలిగించాలి.
- తరుచుగా తేమ శాతాన్ని పరీక్షిస్తూ ఉండాలి.

గింజల గ్రేడింగు

ప్రపంచ మార్కెటలో కోకో గింజలను రెండు ప్రధాన వర్గాలుగా గుర్తిస్తారు. మొదటిది మేలురకం లేదా పరిమళభరితమైన గింజలు. రెండవది సాధారణ రకం గింజలు. చాలా వరకు మేలురకం పరమళ భరితమైన గింజలు క్రయేల్లో లేక ట్రీనిటారియో వర్గములకు చెందియుండగా సాధారణ రకం గింజలు ఫారెస్టో వర్గమునకు చెంది ఉంటాయి.

నాణ్యతా ప్రమాణాలు

కోకో గింజల యొక్క నాణ్యత వాటి నుండి తయారయ్యే చాక్లెట్ సువాసన మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. గింజ పరిమాణం, పెంకు శాతం, క్రొప్పు శాతం మరియు లోపం ఉన్న గింజల సంఖ్యలపై నాణ్యత ఆధారపడి ఉంటుంది. నాణ్యతలో వివిధ అంశాలు ఈ క్రింది ఉదహరించబడినాన్నాయి. కోకో నిబ్ లేక కోకో వెన్సు యొక్క దిగుబడిపై వివిధ అంశాలు ప్రభావం చూపుతాయి.

- గింజ పరిమాణం మరియు ఒకే పోలిక కళ్లియుండుట : క్వారీంగు చేసిన ఎండు గింజ యొక్క సరాసరి బరువు 1.0 గ్రాము. హెచ్చుతగ్గులు ప్రదర్శించే గింజల శాతం 12 కంటే ఎక్కువ ఉండరాదు.
- పెంకు శాతం : పెంకు వదులుగా ఉన్నప్పటికి మామూలు కార్బూక్మాలలో పగలకుండా ఉండాలి. ఎండు గుజ్జలో ఏర్పడిన ముద్దలు లేకుండా చూసుకోవాలి.
- క్రొప్పు శాతం : అనుకూల వాతావరణంలో పెంచిన గింజలలో 56-58 శాతం వరకు వెన్న రావాలి.
- తేమ : క్లైమంగా నిల్వచేయుటకు కోకో గింజలలో తేమశాతం 6 నుండి 7 వరకు ఉండాలి.
- ఇతర వ్యోలు : ఇతర వ్యోలులు అనగా నోక్కుడు గింజలు మరియు దెబ్బతిన్న గింజలు వంటివి ఎక్కువగా ఉంటే ఉపయోగించగలిగిన గింజల యొక్క విలువ తరగిపోతుంది.

ద్వితీయ స్థాయి ప్రోసెసింగ్

క్వారీంగు చేసిన గింజలను వివిధ ఉత్పాదనలుగా మార్పడానికి ద్వితీయస్థాయి ప్రోసెసింగ్ అవసరమాతుంది. ఉత్పాదనలలో ప్రధానమైనది చాక్లెట్. కోన్సు ప్రత్యేకమైన కర్మగారములలోనే ద్వితీయ స్థాయి ప్రోసెసింగ్ జరుగుతుంది. కోకో మరియు చాక్లెట్ తయారీ యొక్క ప్రధానాంశం మంచి పరిమళభరిత ఉత్పాదనను తయారుచేయుట. ఇటువంటి ఉత్పాదన తయారుచేయుటకు గింజలను వేయించుట, కోకో వెన్నతియుట, పొడిని తయారుచేయుట మరియు కోకో వెన్నను పంచదారతో కలిపి చాక్లెట్ను తయారు చేసికొనుట ఇందులో భాగములు. ఈ ప్రోసెసింగ్లో ముఖ్యంగా ఈ క్రింది విధంగా ఉంటాయి.

1. శుభ్రపరచుట మరియు వేరుచేయుట : గింజలను శుభ్రపరచి, చిన్నవి పగిలినవి అయిన గింజలను యంత్రములలో వేరుచేయాలి. బలమైన అయిస్తూతములు కలిగిన, గాలిచొరబాటునకు ఏర్పాటు కలిగిన ఈ యంత్రములలో ధూళి, పగిలిన గింజలు, లోహభరితమైన పదార్థములు వేరుచేయబడతాయి.

2. అల్కూలీకరణ : కోకో గింజలను పొడిచేయునపుడు వచ్చే కోకో లిక్కర్ను క్లారముతో కలిపి రంగు మరియు సువాసనలను అభివృద్ధి పరచవచ్చు. అల్కూలీకరణ చేయబడిన కోకోను కరిగే కోకోగా పిలుస్తారు. కరిగే కోకోను తయారుచేయుటకు ఉపయోగించే క్లారము యొక్క పరిమాణము సంపూర్ణ తటస్థికరణ కొరకు కాక పాక్షిక తటస్థికరణకు ఉద్దేశించబడి, నిర్ధారింపబడుతుంది. సంతృప్తి ద్రావణాలను తయారుచేయుటకు

సోడియం లేదా పొట్టాపియం కార్బోనేట్లు లేదా బై కార్బోనేట్లను ఎక్కువగా వాడతారు. అన్నిటి కంటే చాక్లెట్ మిళమంతో కలపడం ఎక్కువ ఆదాచేసే విధంగా ఉంటుంది.

3. రోస్టింగ్ లేక వేయించుట : కోకో గింజలను వేయించుట అనగా వేడిగాలిలో కోకో గింజలను ఉంచుట. ఇది కోకో ప్రోసెసింగ్లో అతిమఖ్యమైన అంశం. వేయించుట ద్వారా పెంకులు వదులుగా కావడమే కాక మంచి పరిమణం ఏర్పడి, అదనంగా ఉన్న తేమ తొలగింపబడి ఇతర అవాంచనీయ పదార్థములు కూడా భాష్టోప్సేకం ద్వారా తొలగిపోతాయి. తేమ 1.5 నుండి 2.0 శాతానికి తగ్గుతుంది. రోస్టింగ్ చేయు పద్ధతి గింజలన్నింటికి సమానంగా తాపం కలిగించేలా ఉండాలి. వేయించుటకు బాగా అనుకూలమైన ఉప్పోగ్రత 120 నుండి 125°C. వేయించుటకు పట్టే సమయాన్ని బట్టి వేయించాలిన ఉప్పోగ్రత కూడా ఆధారపడి ఉంటుంది. రంగు మరియు సువాసనలపై ఉప్పోసిరిగత మరియు సమయం యొక్క ప్రభావం ఉంటుంది. గింజలో రసాయనిక మార్పులు 120 నుండి 135 డిగ్రీల సెల్సియస్ ఉప్పోగ్రత వద్ద జరుగుతాయి.

4. ఎగరబోత మరియు ‘కిభీంగ్’ : పెంకును గింజల నుండి వేరుచేయు విధానము ‘కిభీంగ్’ అని అంటారు. పెంకును పాట్టును వేరుచేసి గింజలను సహజమైన ముక్కలు (కోకోనిట్స్)గా విడగొట్టుట ఎగరబోత యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం. వేయించిన కోకో గింజలలో 10 నుండి 15 శాతం వరకు పెంకు మరియు 1 శాతం పాట్టు ఉండవచ్చు. కోకో గింజలను మొదటగా రోలర్లు లేక తిరుగుచున్న కోన్ల పంటి యంత్ర భాగములలో ఉంచుట ద్వారా బద్దలు కొట్టువలెను. గాలి ప్రవాహమును ఉపయోగించి తెలిక్కన పెంకుముక్కలను ఎగురగొట్టువచ్చు. గాలివేగాన్ని జాగ్రత్తగా నియంత్రించుకోవాలి. విలువైన గింజ ముక్కలను (కోకోనిట్లు) ఎగరగట్టేలా గాలివేగం ఉండరాదు. రకస్తునిబట్టి కోకోనిట్ల పరిమాణం మారుతుండడం వల్ల గాలి వేగాన్ని సరిచూసుకోవాలి.

5. మిళణం మరియు పిండిచేయుట : వివిధ ప్రాంతాల నుండి తెప్పించి కలిపిన గింజలను పిండిచేయుటకు ముందుగానే ఏకరాశిగా మిళణం చేయాలి. ప్రతిచాక్లెట్ తయారీదారునికి ఈ మిళణం యొక్క సంఘటన వ్యాపార రహస్యంగా ఉంటుంది. గింజలను పిండిచేసి మాన్ లేదా లిక్కర్ను తయారుచేస్తారు. కోకో మాన్లో 55 నుండి 58 శాతం క్రొప్పు ఉంటుంది. దీనినే ‘కోకో వెన్న’ అని అంటారు. ఇది శరీర ఉప్పోగ్రత దగ్గర కలిగిపోతుంది. ఇంతకంటే ఎక్కువ ఉప్పోగ్రతవద్ద కోకోనిట్లను మెత్తగా పిండిచేస్తారు. సాధారణంగా కోకోనిట్లను మెత్తగా పిండిచేయుటకు ముందుగా ఒకసారి పిండిచేస్తారు. తయారైన ఉత్పాదనలోని కణం పరిమాణం బట్టి వివిధ ఆహార ఉత్పత్తులలో దీనిని ఉపయోగించుటకు అనుకూలత ఉంటుంది. ఈ చర్యలో

పుట్టే ఘర్షణలవల్ల వేడి ఉత్కృతి అవుతుంది. తద్వారా కోకో వెన్న కరుగుతుంది. మూడు, నాలుగు దశలలో స్ఫూషాకార రోలర్లను ఏర్పాటు చేయుట ద్వారా లేక బాల్మిల్ను ఏర్పాటు చేయుట ద్వారా పిండిచేయుట జరుగుతుంది. బాల్మిల్ బాగా పనిచేయబడే కాకుండా నిర్వహణకూడా తేలికగా ఉంటుంది.

కోకోమాన్ వేడిగా ఉన్నపుడు ద్రవరూపంలో ఉండటం వల్ల నిల్చు చేయుటకు ముందు తగిన ఆకృతిలో పొసి పెట్టుకొని, చల్లార్జులి. వ్యాపారసరళి కోకోగా మార్పుటకు ఇది ముడి పదార్థం. ఉత్సాదక దేశాలలో తరచుగా ఈ రూపంలో తయారుచేసి, ఎగుమతి చేస్తారు. కోకో వెన్న, పొడి లేదా చాక్లెట్ తయారు చేయుటకు దీనిని ఉపయోగించవచ్చు.

6. కోకోమాన్ నుండి కోకో వెన్న తయారుచేయుట : కోకోమాన్ లేదా లిక్షూర్ ను ప్రౌద్రాలిక్ ప్రెస్లో వేసి, కోకో వెన్న తీయవచ్చు. క్రొవ్వును తొలగించుటకు మరొక పద్ధతి సాల్వోంట్ ఎక్స్ప్రెస్ క్రాక్స్. దీని ద్వారా వచ్చిన పొడి లేదా వెన్నలతో కలిసి ద్రావణీయ పదార్థాలు ఉండుటవలన ప్రూప్రెస్ నుండి వచ్చిన ఉత్సాదన వలెనే వాసనలలో మార్పులు ఎక్కువగా ఉంటాయి. కేరళ వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయంలో తయారుచేసిన కోకో వెన్న తీయు యంతం ప్రౌద్రాలిక్ జాక్లెల పీడనమును ఉపయోగించి పనిచేస్తుంది. ఈ యంతం 70°C ఉష్ణోగ్రత వద్ద 248.72 కేజీ/సెం.మీ² పీడనముతో 44.8 శాతం వెన్న తీయగలదు. పై పద్ధతులద్వారా తీసిన కోకో వెన్నను వడపోసి, అవసరమైతే తటస్థికరించి, మళ్ళీ బుద్ధిచేసి, దుర్యాసనలు లేకుండా చేయాలి. దీనిని తగు ఆకృతిలో చట్టములలో ఉంచి, చల్లబరచాలి. ఈ దశలో ఇది గట్టిగా మైనంవలె మెరుస్ఫూ లేక పసుపు వర్షణలో జిగురుగా ఉంటుంది. దాదాపు 35°C ఉష్ణోగ్రత వద్ద కరిగి స్వచ్ఛమైన ద్రవరూపంలో ఉంటుంది.

7. కోకో పొడి తయారు చేయుట : కోకో వెన్నను తీసిన తరువాత యంత్రములలో మిగిలిపోయే కేకలలో 12 నుండి 30 శాతం వెన్న ఉంటుంది. దీనిని పొడిచేసి జల్లెడ పట్టువలెను. రెండు రకాలుగా కోకోపొడి ఉంటుంది. ఒక రకంపొడిలో 20 నుండి 25 శాతం క్రొవ్వు పదార్థాలు ఉంటాయి. రెండవరకం పొడిలో కేవలం 10 నుండి 13% క్రొవ్వు పదార్థాలు ఉంటాయి. ఎక్కువ క్రొవ్వు శాతం గల పొడిని ద్రావకాల తయారీలోను, తక్కువ క్రొవ్వుశాతం ఉన్న పొడిని కేకులు, బిస్కుట్లు, షస్క్రీమ్లు ఇతర చాక్లెట్ పరిమళముల ఉత్సాదనలలో వాడతారు.

8. సాదా చాక్లెట్ ఉత్కృతి : కోకో గింజలు లేక పిండితో పంచదారను మిళమం చేసి ఒక ఆకృతిలో చాక్లెట్ తయారుచేయబడుతుంది. కోకో పిండి, పంచదార మరియు కోకో వెన్నల నిష్పత్తి తయారీదారులను బట్టి మారడమే కాక ఒక వ్యాపార రహస్యంగా ఉంటుంది. పంచదార మరియు పిండి పదార్థములు మిళమం అధిక ఉష్ణోగ్రత

వద్ద బాగా నూరడం ద్వారా సున్నితమైన చాక్లెట్లను తయారుచేయవచ్చు. ఈ మిళమాన్ని తిరిగి బుద్ధిచేసి, ఒక సమాన మిళమంగా తయారుచేస్తారు. స్ఫూషాకార పిండిమరలు ఒకదానిపై ఒకటి అమర్చి బాగా నూరడానికి ఏర్పాటుచేస్తారు. పై భాగంలో ఉన్న స్ఫూషాకములు దగ్గరగా అమర్చబడి ఉంటాయి. నిమిషానికి 200 ఆవర్తనాలు తిరిగేలా ఈ స్ఫూషాలను ఏర్పాటు చేసుకుంటారు. మిళమం పొడిబారి, అచ్చుల్లా బయటకు వస్తుంది. దీన్ని తిరిగి కోకో వెన్న మరియు పరిమళాన్నిచ్చే పదార్థములతో కలిపి ఉంచుతారు. ఈ దశలో పెద్ద పెద్ద ట్యూంకులలో 'కోంచింగ్' అనే ప్రక్రియ జరుపుతారు. ఈ ట్యూంకులు నత్తగుల్ల ఆకృతిలో ఉండుటచే కోంచెలని పిలుస్తారు. ఈ కోంచెలలో ఒక గ్రానైట్ తలమునకుపైన ముందుకు వెనక్కు కదిలేలా ఒక రోలర్ మరను అమర్చి, అనేక గంటలపాటు (లేదా కొన్ని రోజులు) 60-80 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్ వద్ద, తిరిగేలా చేస్తారు. కోంచెలలో చేసే పరిష్కమ సమయాన్ని బట్టి చాక్లెట్ యొక్క నాజూకుదనం ఆధారపడి ఉంటుంది. కోకో వెన్న మరియు లెసిథిన్లలో అధికభాగం కోంచింగ్ యొక్క చివరిదశలో కలుపుతారు. గింజలలో ఉండే భాష్టోత్స్క ఆమ్లములను కోంచింగ్ ప్రక్రియ నిర్మాలించి, చాక్లెట్లను సమరూపంలోకి మారేలా ఉపయోగపడుతుంది.

9. పెంపరింగ్ : ఉష్ణోగ్రత 28 నుండి 30 డిగ్రీలకు తగ్గించడానికి స్వయంచాలకమైన పెంపరింగ్ గదులను ఉపయోగిస్తారు.

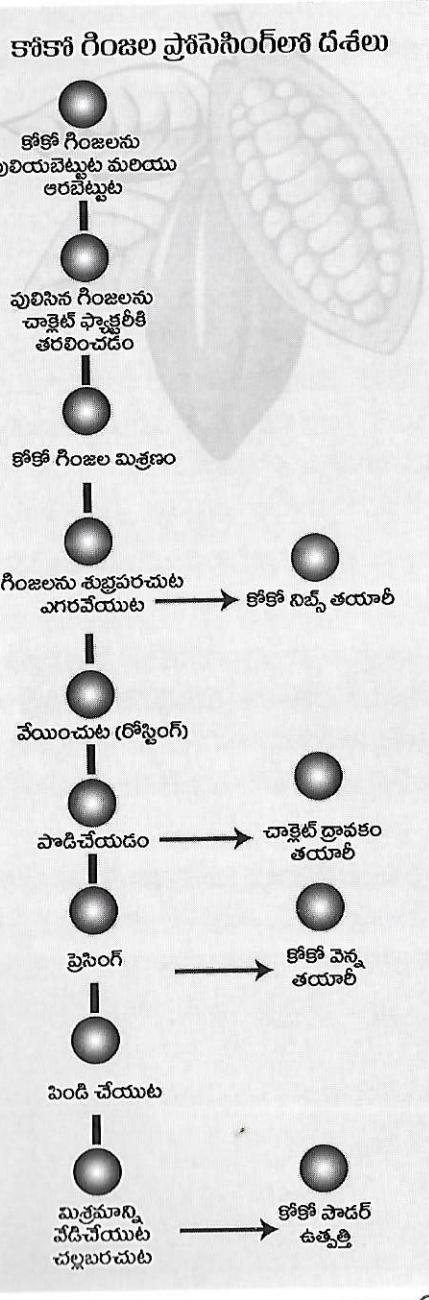
10. ప్రెసింగ్ : తూకంవేసి గరాటువంటి నిర్మాణం ద్వారా చాక్లెట్ మిళమాన్ని పంపించి, మూసలలో వేసి గాలి బుడగలు చొరబడకుండా కదుపుతూ 7 డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రత వద్ద చల్లబరిచి, చాక్లెట్లను తయారుచేసుకుంటారు. ఒక కన్వైయర్ బెల్ల్ మీదుగా చాక్లెట్ మూసలను కదలనిచ్చి, చివరిగా ప్యాకింగ్ భాగంలోకి పంపిస్తారు.

11. ప్యాకింగ్ : చాక్లెట్లను అధునాతన యంత్రముల సహాయముతో ఆకర్షణీయంగా ప్యాక్ చేస్తారు.

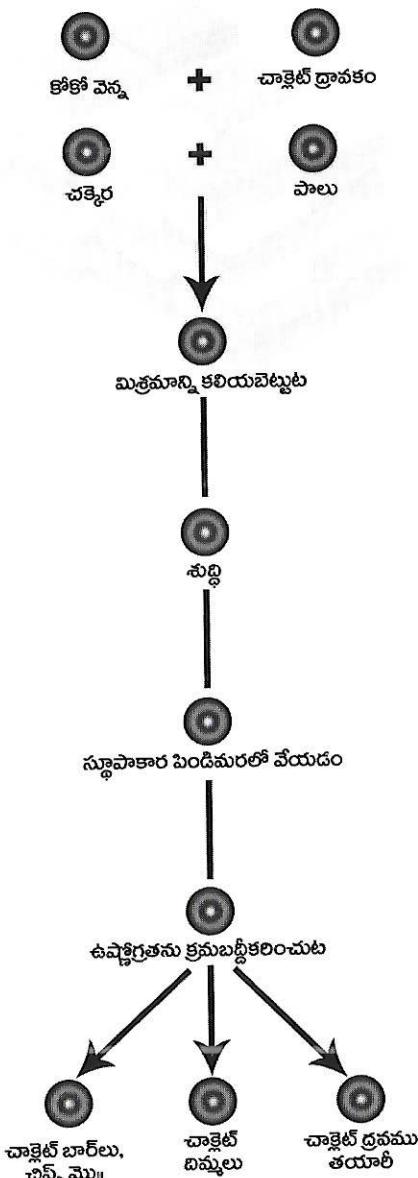
అంతర్జాతీయంగా కోకో వినియోగం పెరుగుతున్న దృష్టిగతి, అంతర పంటగా కోకోను సాగుచేసే రైతులు వాణిజ్యపరంగా కోకో విలువను దృష్టిలో పెట్టుకొని, సరైన యాజమాన్య మరియు సత్తర సస్యరక్షణ చర్యలను చెప్పటినట్లుయితే, అధిక దిగుబడులను సాధించగలరు.

ఈ ప్రచురణలో పొందుపరచిన కోకో సాగులో శాస్త్రీయ యాజమాన్య పద్ధతులను పాటించి, నాణ్యమైన కోకో గింజలను ఉత్పత్తి చేసుకుని అంతర పంటగా అదనపు ఆదాయాన్ని పొందగలరని ఆశిస్తున్నాము.

చాక్సెట్ తయారీలో వివిధ దశలు

చాక్సెట్ తీయారీ

అంతర పంటగా కోక్సో

ఈఖ్యారిలో
అంతర పంటగా కోక్సో

ఆయిల్‌పామ్‌లో
అంతర పంటగా కోక్సో

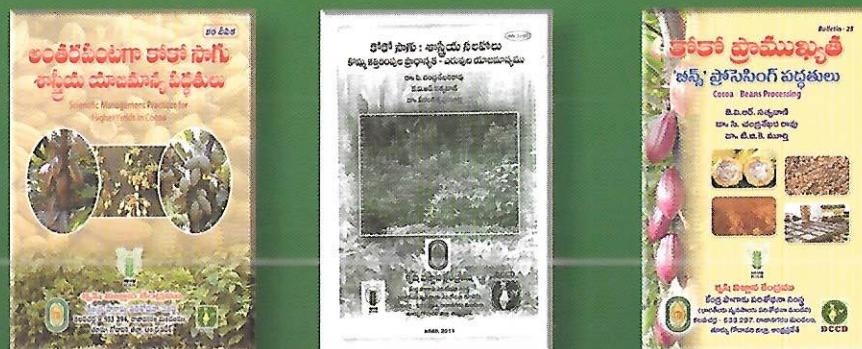

పోక(వక్క)లో
అంతర పంటగా కోక్సో

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೆ.ಎ.ಕೆ. ಸರ್ವಪಾರಿಚಿನೆ ಸೀಡಸ್ಟುಲು

କେ.ବି.କେ. ଦ୍ୱାରା ଟମ୍ପର ସାଂଗ୍ସ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍ଗ

(ಡಿಸಿಸಿಡಿ, ಕೊಕ್ಕಿನ್, ಕೆರಳ ವಾಲ ಸಾಜನ್ಕುಂಡೀ)